

som dog ikke har nogen offentlig Understøttelse; noget Sigtende burde ogsaa paa dette Omraade finde Sted i Provindierne, saa at der blev fri Retshjælp for Ubemidlede, i alt Fald indenfor visse Grændser, og saaledes, at denne Virksomhed fik Understøttelse fra Staten. Det er altsaa, efter min Mening, kun et lille Skridt paa en rigtig Vej, vi her gjøre, og kun fordi det er et Skridt paa Veien, og ikke noget særligt, som Kjøbenhavn og ikke ellers det øvrige Land skal betænkes med, har jeg med Glæde kunnet slutte mig dertil. Men ganske vist, det er Spørgsmaal, der ikke kunne løses ved et Vindringsforslag; Sager af den Natur bør vel overveies, og et godt Resultat vil ogsaa meget afhænge af, hvorledes de vedkommende Læger omkring i Provindierne ville stille sig dertil. Det tror jeg, jeg tør sige paa Forhaand, at da det er Folk, der i det Hele sætte høi Pris paa at fremme humanitæts Hensyn og Formaal, skulde jeg meget betvivle, at de vilde gjøre nogen Modstand mod Gjennemførelsen af en saadan Tanke, ligesaa lidt som de gode Retskyndige ville opstille Hindringer paa deres Omraade, forsaavidt Forholdene i Provindierne tillade det, og indenfor de mulige Grændser. — Med disse Bemærkninger til Rigsdagstidenden skal jeg slutte.

Bingel: Jeg ønsker at begynde med at rette nogle Ord til det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, idet han har draget en Sag frem, som jeg uengetelig staar en Smule i Forbindelse med, nemlig den geologiske Undersøgelse af Danmark. Der var der en Misforstaaelse fra hans Side. Han tror, at disse 8,000 Kr., som der er Tale om som en foreløbig Bevilling, skulle anvendes til Reiser for den geologiske Professor; men denne har, som bekendt, allerede i mange Aar havt Alt, hvad han behøver til Reiser her i Landet, bevilget her i Thinget. Det er ganske andre Ting, hvortil denne foreløbige Bevilling af 8,000 Kr. skal anvendes. Naar man vil gaa ind paa et saa stort Kortforetagende som dette, der jo i Tidens Løb vil lægge Beslag paa en ikke ganske ubetydelig Del af Statens Indtægter, maa man først gjøre sine Forsøg med Hensyn til det Tekniske, prøve de forskjellige Maader at trykke det paa, de forskjellige Formater og Sigt, og anstille nogle rent specielle Under-

søgelser, antager jeg, paa enkelte Punkter i Landet for at bringe et eller andet lille Prøvekort tilveie, som kunde være veiledende med Hensyn til, hvorledes den hele Sag vil komme til at tage sig ud. Jeg ønskede nødig, at den nuværende Professor i Geologien skulde stilles i Modfæctning til sin Forgjænger som en Mand, der gjorde store Fordringer. Han er tværtimod en af vore bedste og mest værdifulde Lærere, har stille arbejdet i sin Videnskabs Tjeneste en Række af Aar og bør stilles, ikke i Modfæctning til sin Lærer, Forchhammer, men Side om Side med ham. Nu med Hensyn til selve dette Foretagende, som jo uengetelig vil optage en Del af vore Midler i en længere Aarrække, hvis det bliver vedtaget, vil jeg dog sige til det høitærede Medlem, som nylig havde Ordet (Berg), at efter de nyeste Erfaringer, jeg har fra Wien, er der nu kun tre Stater tilbage i Europa, som ikke ere gaaede ind paa en saadan Kortlægning af deres Gebet, og det vil maaske interessere at høre, hvilke tre Stater, dette er. Det er Tyrkiet, som vist er lovlig undskyldt, saa er der Bulgarien, denne unge Stat, som har saa grumme meget at bestille med at konstituere det allerførste Grundlag for sin Tilværelse, at man maa undskyldes, at der endnu ikke er Tale om geologiske Undersøgelser, og endelig er der Grækenland. Udover disse Stater er der ikke nogen, der ikke er gaaet ind paa den uengetelige beløstelige Sag, der her er Tale om. Men det ærede Medlem henviste til, at vi skulle vente med Sagen til bedre Tider, naar vi have et grundlovstro Ministerium. Jeg er der af en ganske anden Mening end han. Jeg mener, at vi tværtimod skulle søge at komme ind paa alle de nyttige og uomgængelige nødvendige Foretagender, som vort Folks Liv og Civilisationens Udvikling her i Landet og i Europa overhovedet fører ind paa, og vi skulle søge at begrænse vor Kamp imod Ministeriet til de bekendte saa Punkter, som er det Partis Program, som baade jeg og det ærede Medlem have den Være at høre til, altsaa begrænse Kampen til disse saa Punkter, og saa lade den øvrige Del af Statens og Folkets Liv gaa sin rolige Gang. Jeg skal ikke negte, det forekommer mig, at det høitærede Medlem netop ved hele sin Færd her i Salen paa en vis Maade indsætter dette Dieblis, som vi alle maatte ønske, da vi un-